

Μίσος και ελληνική φυλή - Είμαστε έθνος ανάδελφον;

Ποιος είναι ο υπ' αριθμόν ένα εσωτερικός εχθρός της Ελλάδας που ευθύνεται για τη διαχρονική μας μιζέρια και τη σημερινή θλιβερή κατάντια μας; Κατά την ταπεινή μου άποψη είναι το ΜΙΣΟΣ και η ζηλοφθονία. Κι όταν μιλάω για μίσος, δεν εννοώ απλά την έλλειψη αγάπης που μπορεί να σημαίνει και ουδετερότητα συναισθημάτων, αλλά το ενεργό μίσος που επιδιώκει να εκδηλωθεί με κάθε δυνατό τρόπο εναντίον του αντικειμένου του μίσους και να το βλάψει. Ίσως κάποιοι καλοπροαίρετοι θα πουν ότι υπερβάλλω. Εκείνοι όμως για τους οποίους γράφονται αυτές οι γραμμές ξέρουν τι εννοώ και γνωρίζουν από πρώτο χέρι ότι ακριβολογώ.

Η αγάπη είναι η μόνη συγκολλητική ουσία που θα κρατήσει ένα οικοδόμημα όρθιο. Η αγάπη είναι το τσιμέντο που συγκρατεί την οικογένεια, την κοινωνία, το έθνος και την κοινωνία των εθνών, σε όρθια στάση ώστε να μην καταρρεύσουν. Όταν η αγάπη-τσιμέντο λείπει, και στη θέση της έχει μπει το κομπρεσέρ του ΜΙΣΟΥΣ, η κατάρρευση επέρχεται με νομοτελειακή ακρίβεια, και δεν υπάρχουν εκείνοι οι σοφοί, ειδήμονες ή οι τεχνοκράτες που θα μπορέσουν να την αποτρέψουν.

Ποιο σαράκι λοιπόν, μας κατατρώνει; Είναι το μίσος του Έλληνα για τον Συνέλληνα. Είναι η νοοτροπία του «εμείς» και «αυτοί». Είναι το μίσος που επί δεκαετίες ενσταλάζει η αχαλίνωτη κομματοκρατία στις ψυχές των «οπαδών» για να συσπειρώνει τις δυνάμεις της και να νέμεται ευκολότερα την εξουσία κατά το «διαίρει και βασίλευε». Είναι το μίσος μεταξύ των διαφόρων κοινωνικών ομάδων που υποθάλπουν τα συνδικαλιστικά κινήματα. Είναι το μίσος εναντίον του διαφορετικού που πηγάζει από την έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας. Είναι η μισαλλοδοξία που έχει ενσταλάξει η Ορθοδοξία στους οπαδούς της κατά παντός μη Ορθόδοξου. Είναι το άσβεστο μίσος που τρέφει μια μερίδα δήθεν προοδευτικών διεθνιστών Ελλήνων εναντίον της ίδιας της πατρίδας μας. Είναι το μίσος που τρέφει η πλειοψηφία των Ελλήνων -από την κεφαλή μέχρι την ουρά- εναντίον του ΝΟΜΟΥ! Είναι το μίσος που εκδηλώνει ο Έλληνας εναντίον της ίδιας της ελληνικής φύσης: εμπρησμοί δασών και τσιμεντοποίηση. Τέλος, είναι το μίσος που γεννιέται από τις υπαρκτές κοινωνικές αδικίες - μίσος του λαού εναντίον της εξουσίας, των πεινασμένων εναντίον των βολεμένων, των μη προνομιούχων εναντίον των προνομιούχων, και τούμπαλιν.

Η ανεκπαιδευτη ψυχή του πρωτόγονου ανθρώπου δε μπορεί να ζήσει χωρίς μίσος και φθόνο. Αυτοπροσδιορίζεται όχι με την ομάδα στην οποία ανήκει αλλά με την απέναντι ομάδα την οποία μισεί. Το οξυγόνο του δεν είναι η αγάπη -όπως συμβαίνει με τον καλλιεργημένο άνθρωπο- αλλά το μίσος. Εφόσον αναπνέει, μισεί. ΜΙΣΟΣ, δυστυχώς, είναι το συστατικό εν αφθονία στις ακαλλιέργητες (βάρβαρες) ελληνικές ψυχές, σε σημείο που αυτό που έλεγαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας, ότι «πας μη Έλλην βάρβαρος» να τείνει να εδραιωθεί στη συνείδηση των ξένων από την ανάποδη: «πας Έλλην βάρβαρος». Είναι παγκοίμως γνωστή η ρήση: «Η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της». Ποια Ελλάδα; Όχι βεβαίως το έδαφος της ελληνικής επικράτειας, αλλά οι Συνέλληνες. Για ν' ακριβολογούμε, Έλληνες τρώνε Έλληνες, με προτίμηση τους επιφανείς, σαν άλλοι κανίβαλοι. Και οι Έλληνες όλοι μαζί, ποιος λίγο ποιος πολύ, καθείς το κατά δύναμη, τρώνε την Ελλάδα, δηλαδή πριονίζουν με το μαχαίρι του μίσους το κλαδί πάνω στο οποίο κάθονται.

Είδαμε το άσβεστο ενδοφυλετικό ΜΙΣΟΣ να εκδηλώνεται στην Αρχαία Ελλάδα με τον αλληλοσπαραγμό των πόλεων-κρατιδίων, το είδαμε να εκδηλώνεται σε όλο το σατανικό του «μεγαλείο» στον καταραμένο εμφύλιο πόλεμο, το βλέπουμε να εκδηλώνεται μεταξύ των κομματικών φατριών μέσα κι έξω από τη Βουλή, το βλέπουμε να εκδηλώνεται μεταξύ των κομματικών οπαδών στα καφενεία της χώρας, το βλέπουμε να εκδηλώνεται στα γήπεδα μεταξύ των οπαδών διαφορετικών ποδοσφαιρικών ομάδων, το βλέπουμε καθημερινά και τρομάζουμε στα τηλεοπτικά παράθυρα, το βλέπουμε να εκδηλώνεται δημόσια μεταξύ ακαδημαϊκών, πανεπιστημιακών, ερευνητών και άλλων παχυλοαμειβόμενων ειδικών, το βλέπουμε μέσα στα πανεπιστήμια που κάθε τόσο κουκουλοφόροι, σπουδαστές και μη, που μισούν το νόμο, την Παιδεία, την πρόοδο και τον πολιτισμό τα κάνουν γης Μαδιάμ. Το βλέπουμε να εκδηλώνεται από τους κουκουλοφόρους και τους τρομοκράτες στους δρόμους της Αθήνας και των άλλων Ελληνικών πόλεων.

Ακόμη, βλέπουμε το μίσος να εκδηλώνεται μέσα στα ηλεκτρονικά φόρουμ και τη μπλογκόσφαιρα... Και η γλώσσα είναι ένα μαγικό εργαλείο που κόκκαλα δεν έχει μα κόκκαλα τσακίζει. Η ηλεκτρονική κουκούλα της ανωνυμίας, βεβαίως, διευκολύνει τα μέγιστα όλους τους εμπαιθείς να διοχετεύσουν τη χολή τους εναντίον εκείνων που δε γουστάρουν. Αν είσαι και γυναίκα, πολύ χειρότερα, αφού πολλοί Νεοέλληνες φαλλοκράτες θεωρούν ακόμη τη γυναίκα κατώτερο ον που η θέση της είναι στην κουζίνα. Η διαφορετικότητά σου θ' αντιμετωπιστεί με καχυποψία, χλευασμό, μίσος και χυδαιότητα από τους ανώνυμους και

θρασύδειλους εκείνους συνανθρώπους μας που έχουν γαλουχηθεί στα κομματικά λιβάδια του μίσους. Ας όψεται η κομματοκρατία του διχασμού...

Με τόσο ΜΙΣΟΣ, λοιπόν, που κρύβει ο Έλληνας στην καρδιά του, είναι αδύνατον η Ελλάδα να κάνει έστω κάποια μικρά βήματα προς την πρόοδο, την ευημερία και τον πολιτισμό. Σέρνεται και θα σέρνεται στον ίδιο φαύλο κύκλο της χρεοκοπίας, της παρακμής και της μιζέριας, μέχρις ότου ο κάθε Έλληνας να ξεράσει το μίσος που κρύβει στην ψυχή για τον ομοεθνή του, αν βεβαίως αυτό συμβεί ποτέ... Το μίσος κατακερματίζει την κοινωνία, τη διαβρώνει μέχρις αυτοεξόντωσης. Τα εγκλήματα μίσους, κάτω από οποιοδήποτε πρόσχημα και ιδεοληψία, διαρρηγνύουν τον κοινωνικό ιστό, κατεδαφίζουν ό,τι με κόπο και αίμα έχτισαν προηγούμενες γενιές, και δημιουργούν μια ατμόσφαιρα αποπνικτική από την οποία όλοι, και η γράφουσα, θα ήθελαν να δραπετεύσουν.

Γνωρίζω Έλληνες του εξωτερικού που ήρθαν για μετεγκατάσταση στην Ελλάδα, αγόρασαν σπίτι και αυτοκίνητο, και προσπάθησαν να ξεκινήσουν καινούργια ζωή στην ηλιόλουστη πατρίδα μας, αλλά έφυγαν απογοητευμένοι μετά από ένα χρόνο. Τους έδιωξαν οι Συνέλληνες! Γνωστή μου κυρία είπε ότι η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της ανοχής και της υπομονής της με την ελληνική βαρβαρότητα ήταν οι μούντζες, οι ύβρεις και οι διαβολοαποστολές που δέχτηκε από οδηγό ενώ οδηγούσε προσεκτικά το αυτοκίνητό της έχοντας δίπλα τον Γερμανό σύζυγό της. Την προσβολή αυτή και την έκρηξη μίσους δεν την άντεξε και έδωσε αμέσως το σπίτι της σε μεσίτη για πώληση. Έφυγε μέσα σε τρεις μήνες από το επεισόδιο, και τώρα ακούει «Ελλάδα» και την πιάνει ταραχή.

Εξάλλου, αντίθετα απ' ό,τι πιστεύεται, στην πλειοψηφία τους οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές, διότι απλούστατα πιστεύουν ότι οι ξένοι είναι καλύτεροι από τους Συνέλληνες τους οποίους μισούν. Αυτοί που κόπτονται πως αγαπούν τους μετανάστες και λαθρομετανάστες, δεν το κάνουν τόσο επειδή είναι φιλεύσπλαχνοι, αλλά από άσβεστο μίσος εναντίον μερίδας Συνελλήνων που θέτουν το εύλογο ερώτημα: «πόσους, άραγε, μετανάστες μπορεί επιτυχώς ν' απορροφήσει και ν' αντέξει μια μικρή και καταχρεωμένη χώρα σαν την Ελλάδα;» Και μόνο το να τολμήσει κανείς να θέσει δημόσια ένα τέτοιο ερώτημα τον ρίχνει στην κατηγορία των μισούμενων ρατσιστών και των φασιστών. Η ξενολατρία του Έλληνα εκδηλώνεται επίσης και με τους χιλιάδες γάμους που συνάπτουν οι Νεοέλληνες με αλλοδαπές, συχνά μετά από γνωριμία μόλις μερικών εβδομάδων. Φαίνεται ότι με μια αλλοδαπή στο πλάι τους νιώθουν ψηλότεροι...

Ποιος, λοιπόν, θα μας σώσει από τον κακό εαυτό μας; Δυστυχώς δεν υπάρχει ο από μηχανής θεός που θα το κάνει. Δεν υπάρχει ο 'σωτήρας' ή οι 'σωτήρες' που θα μπορέσουν να ξεριζώσουν το αδελφοκτόνο μίσος και τη ζηλοφθονία που φωλιάζει στην ψυχή του Έλληνα. Θα μπορούσαν ίσως να ακυρώσουν κάποιες από τις αιτίες που εκτρέφουν το μίσος, όπως, π.χ. να εφευρεθεί ένα διαφορετικό και ενωτικό μοντέλο Δημοκρατίας. Αλλά και πάλι, αν δεν υπάρξει μια συστηματική και μακροχρόνια πανεθνική εκστρατεία ενημέρωσης και εκπαίδευσης με στόχο την καταπολέμηση του αδελφοκτόνου μίσους και την εμφύτευση του σπόρου της ΑΓΑΠΗΣ και της αδελφοσύνης στις καρδιές των Ελλήνων, κανένα πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να επανασυγκολλήσει το διαρρηγμένο από το μίσος κοινωνικό ιστό. Και φυσικά, κανένα πολιτικό κόμμα δε συμφέρει μια κοινωνία ενωμένη με αγάπη σα γροθιά, που ενδεχομένως θα στρεφόταν σύσσωμη εναντίον της διεφθαρμένης εξουσίας. Είπαμε, οι σάπιοι κυβερνούν με το δόγμα του διαίρει και βασίλευε.

Μαρία Σεφέρου - seferou.blogspot.com